RUPERTUS TUITIENSIS
2. Hälfte 12. Jh.
Seite 8r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36521
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

suae uerbū tuae formidinis cū suauitate miseration
is. Ideo adolescentulae dilexerūt te. Nichil uerī. Nisi
cū oleū taliter effusū fuisset. n taliter uerbū tuū
pcessisset. adolescentulae. i. animae inpfectae non au
sae fuissent diligere te mmo nec ausae fuissent au
dire te. exempli grā. Steterunt pcul dicentes mo
ysi. Loquere tu nobis & audiemus. Non loquatur
nobis dīs. ne forte moriam. Et alibi. Et accessistis
ad me atq moysesq dixistis. Ecce ostendit nobis
dīs ds nr maiestatē & magnitudinē suā. Vocē ei
audiuimus de medio ignis. & pbauim hodie quod
loquente dō. cū homine uixerit homo & cetera.
A deo tunc timebant adolescentulae. nō dū quippe
oleū erat effusū. At nē dū illud effundis. sic tunc
pmisisti dicens. moysi. bene s omnia locuta. ppha
suscitabo eis de medio fratrū tuorū similē tui
& cetera. dum inquā taliter effundis. ecce ado
lescentulae dilexerūt. certissimae diligent te
pfecta karitate foras mittentes timorē. quia
consideratio tanti beneficii fiducia dabit.
& credentiū mentes excitabit. ad uicissitu
dinē dilectionis. Trahe me p te. curremus
in odore unguentorū tuorū. Hactenus exclama
tionē tuā o dilecta dni imitari conabat in
admirationē quasi grandior modus
elocutionis. de inceps sermo noster remiss